

Med hensyn til lovforslagets udmøntning af aftalen vedrørende vindenergi og decentral kraft-varme m.v. (bilag 3-aftalen), som Dansk Folkeparti ikke deltager i, finder Dansk Folkeparti det positivt, at den el, der produceres på vindmøller, decentrale kraft-varme-anlæg og andre miljøvenlige teknologier, bliver afsat på el-markedet.

Dette ændrer dog ikke på, at aftalen medfører, at de direkte forbrugerbetalte tilskud (PSO) til elproduktion bliver opretholdt for den stigende produktion af miljøvenlig el. Tillige medfører aftalen, at disse pristillæg vil blive gældende for en periode på op til 20 år.

Herudover vil den forlængede, økonomisk set meget attraktive skrotningsordning for vindmøllemedføre de kendte problemer for naturinteresserne i forbindelse med regionplanlægningen, hvor såvel økonomi- og erhvervsministeren som miljøministeren vil være meget aktive over for de lokale myndigheder for at skaffe arealer til møllerne, jf. ministerens svar på spørgsmål 52, 102 og 103.

Bilag 3-aftalen indebærer endvidere, at der skal opføres to nye havvindmølleparker, som vil øge den i forvejen store produktionskapacitet for vindmølleel, der giver store problemer på grund af et uberegneligt eloverløb. Dette medfører blandt andet, at de decentrale kraft-varme-anlæg må stoppe elproduktionen og modtage støtte for at holde værkerne driftsklare. I øvrigt ydes der faste forbrugerbetalte PSO-tilskud til værkerne fremover.

Dansk Folkeparti finder det stærkt utilfredsstillende, at de økonomiske omkostninger, der følger af bilag 3-aftalen, vil medføre, at de positive følgevirkninger for elforbrugerne på op til 500 mio. kr. om året, som bilag 1-aftalen indebærer, ikke vil komme elforbrugerne til gode.

I den forbindelse skal det nævnes, at Dansk Folkeparti den 29. marts 2004 indgik en tillægsaftale med regeringen, hvoraf det blandt andet fremgår, at »der vil i de kommende år kunne være aktiviteter, som det kan være formålstjenligt at PSO-finansiere. Tilslutning til PSO-finansiering af nye energiaktiviteter i de kommende år ud over de indgåede aftaler kræver enighed mellem regeringen og Dansk Folkeparti.«

Dansk Folkeparti finder det vigtigt, at økonomi- og erhvervsministeren også fremover har pligt til at informere Det Enerkipolitiske Udvalg

om alle væsentlige energipolitiske emner. Den hidtidige, løbende informationspligt bør efter Dansk Folkepartis mening opretholdes.

Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at ministeren – ud over de i lovforslaget nævnte årlige redegørelser, der er specielt rettet mod el- og gasforsyningen – løbende skal informere Det Enerkipolitiske Udvalg om væsentlige forhold på hele energiområdet inden for ministerens ressort. Den årlige energipolitiske redegørelse til Folketinget skal samtidig opretholdes. Der henvises til ministerens svar på spørgsmål 96 og 99.

Et andet mindretal i udvalget (EL) vil stemme for ændringsforslag nr. 1, 2, 10 og 39 om deling af lovforslaget. Mindretallet indstiller det under A nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling og vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod det under B nævnte lovforslag. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 26, 27, 29-38 og 40 og stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 28 til det under B nævnte lovforslag.

Enhedslisten finder, at lovforslaget overordnet set er endnu et tiltag til at liberalisere elområdet yderligere med det basale mål at aflive energi som et gode og gøre det til en vare med alt, hvad det medfører af problemer. Det gælder for den miljørigtige kraft-varme-produktion, hvor el og varme samproduceres. Elproduktion er nu et markedsanliggende, og producenterne vil altid få fordel af at lægge så store udgifter som muligt over på varmesiden, der sjældent har flere leverandører at vælge imellem.

Som elreformen i sin tid giver også dette lovforslag mere marked og mindre miljø. Der initieres nye havvindmølleparker – javel – men fordi elproduktion nu er på et internationalt marked reguleret af efterspørgsel, og fordi regeringen har valgt også at gøre kvoter for CO₂-udledning til en vare, er det nu ikke muligt direkte at begrænse den effekt, der produceres på forurenende anlæg, selv om der indsættes effekt produceret på vedvarende energi-anlæg.

Mere marked og mere bureaukrati! I stedet for direkte forbrugerindflydelse og i stedet for at forstærke forbrugernes indflydelse på såvel produktion som distribution ved at lade forbrugerne have flertal i bestyrelser, skal de nu kæmpe for deres rettigheder med kontrakter og via klageorganer.